

ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΟΣ Δ'.

ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 28 του Μάη 1906

ΓΡΑΦΕΙΑ: Δρόμος Οικονόμου αριθ 4 | ΑΡΙΘ. 200

ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΝΟ ΦΥΛΛΟ:

ΜΙΧ. ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ. Ένα ανέκδοτο πεζό ποίημα του Τουρκκέιερ.
 Α. Π. Διώξιμο παντού.
 ΑΡΤΩ ΠΡΟΓΓΑ. Οι έλιές.
 ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ. Η πολιτεία της Πανσελήνου.
 Ε. Δ. Α. Κορφάκινα γράμματα.
 ΣΠΗΛΙΟΣ ΑΝΘΙΑΣ. Θεσσαλικά δηγήματα— Η άσπρη γωνιά
 ΘΕΑΤΗΣ. Ο Ίφεν και το έργο του.
 ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ. Το Κοχίλι.
 Α. ΣΙΓΑΝΟΣ. Καλοκαιριάτικα θέατρα.
 ΠΑΥΛΟΣ ΑΡΤΕΜΗΣ. Το τραγούδι του πόνου.
 ΒΑΡΒΑΡΟΔΙΚΗΣ. Ένας διαγωνισμός.
 ΠΟΙΗΜΑΤΑ. Ν. Ζαχαρίου. Δελμούζος. Άγα θούλης.
 Δ. Π. Τ. Φαινόμενα και Πράματα (Έθνική κωμωδία— «Νίκη» της Καθαρεύουσας— Αδιόχτοντες— Σκουζές και Μπουνιούρης— Ο πολυλογάς Βουλευτής— Η ρεζιλάμα της «Δαϊκής»)
 ΒΑΡΒΑΡΟΠΑΖΑΡΟ—ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ.—ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ.

ΕΛΕΝΗΣ ΒΑΚΑΡΕΣΚΟ

Ο ΗΡΩΑΣ ΜΟΥ

Άγριο τόν θέλω και περήφανο
 γιομάτον τόλμη περισσή,
 μ'ασβεστη φλόγα μέσ' τ'ά μάτια του
 δλους στη γή να προκαλεί
 να μην μπορεί κανείς στο διάβα του,
 δπιος κι αν είναι, βασιλιάς,
 να σταματήσει την όρμή του
 και για την κόρη της καρδιάς
 στο άσπρο χέρι το σπαθί του
 να λαμπυρίζει τρομερά.

Στην κάθε μάχη από τ'ά χείλια του
 λόγια τρανά θέλω να βγαίνουν
 δια στάγερν τ'ά παράπονα
 γροικιούνται εκείνων που πεθαίνουν.
 Ο όχτρος του θέλω να ναι αδιάκοπα
 δμιος μάφτον στη λεβεντιά
 κι από μιά νίκη πιο μεγάλη
 να ρηθεί σέμενα κι δλος χαρά
 να ξαναπεί το στόμα πάλι
 πως μάγαπάει παντοτινά.

Να γρικώ θέλω μέσ' στο στόμα του
 το μουγκρητό καρδιάς τρανής,

να τρέμ' ή γις στο κάθε βήμα ζου
 δια γυρίζει νικητής.
 Σαν κυματίζουνε τ'ά φλάμπουρα
 στον όχτρονε τρομαχτικά
 να φέρνουνε πάντα τη φρίκη
 μά σα γυρίζει να ξεχνά
 κάθε του δόξα, κάθε λύπη
 και μένα πάντα ναγαπά.

ΝΙΚΟΣ Α. ΖΑΧΑΡΙΟΥ

ΔΙΩΞΙΜΟ ΠΑΝΤΟΥ

Λέγαμε στο περασμένο φύλλο πως με το κεφάλι πούχουν οι κυβερνήτες μας κ' έμεις μαζί τους θα καταστήσουμε σαν τους Όθραλους δίχως πατρίδα, σκορπισμένοι δώ κ' εκεί σε πολύ μεγαλύτερο παρά τώρα βαθμό.

Στή σύγκριση αυτή με τους Όθραλους ανάγκη να δώσουμε σήμερα πειότερο τράτος, αφού έτσι το θέλουν τ'ά πράματα. Η δέν είναι πράματα και πράματα που φωνάζουνε το διώξιμο τάκατάπαυτα που μας γίνεται στη Ρουμανία και το νομοσκέδιο με την τετραδιπλη κ' εξαδιπλη για τους Έλληνες φορολογία, που μας κλείνει κατάμουτρα και μιά και καλή τις πάρτες εκείνης της χώρας; Λοιπόν να που κερδίζουμε κι άλλο μοιασίδι κοινό με τους Όθραλους, το διώξιμο. Τώρα κ' ύστερα, αφού έγινε ή καλή αρχή, δέν είναι παράξενο να μας έχουν από κλωτσο κι από μπάτσο όπου κι αν πατήσουμε το πόδι μας—μά τί λέω, αφού μας γίνεται κι όλας αυτή ή περιποίηση όπου τώρα βρισκόμαστε—ούτε και να μας ξεβγάζουν με βρισιές απ' τ'ά σύνορά του ο καθένας. Μας διώχνει σήμερα ή Ρουμανία. Θα μας διώξη μεθαύριο ή Άμερική, όταν βαρθεθεί τους Ρωμαίικους καυγάδες και τοΡωμαίικο φιλότιμο και τη λουστροπλημύρα, όταν βαρθεθεί τους Cheese-bread και Day-go και dirty Greeks— να χαιρούμαστε τ'ά προνόμια—και την παρ' άλλη θα μας διώξει ή Άφρική.

Πρόοδο κ' εξέλιξη. Άς αφήσουμε όμως τ'ά μελλούμενα και το διώξιμο απ' τις μακρινές αυτές χώρες κι ας δούμε α δε μας διώχνει ο ίδιος ο τόπος μας τώρα με την παραλυσία του έλευσιού αυτού κράτους; κι α δε μας διώχνουν κ' οι γύρω μας υπόδουλες ελληνικές χώρες με την πολιτική μας και με τ'ά φώτα τ'ά Μιστριώτικα που τους στέλνουμε.

*

Στις γύρω μας ελληνικές χώρες πούναι κάτω απ' τον Τούρκο οι πιο κακομοιριασμένοι να το ξέρετε πως είναι οι Ρωμιοί. Οι εξαίρέσεις, κάποια μέρη που για διάφορους λόγους βρίσκονται σε πιο υπο-

φερτή κατάσταση, πολύ λίγες. Κι όσο τηνέ κουτσουρεύουν την Τουρκία οι χριστιανικώτατες της Ευρώπης κυβερνήσεις χωρίς να λογαριάζουν τί γίνονται οι αποδέλοιποι υπήκοοί της, τόσο το φορτίο βαρύτερα πέφτει στον ώμο τ'ω δικώνε μας που κ' εγώ δέν ξέρω που θα καταστήσουν. Γιατί και να φύγουν, μουντζα, και να καθήσουν, τύφλα. Κι αρχισαν κιόλας να φεύγουν με το σωρό από μερικά μέρη. Μά ο λόγος γι αυτούς που κάθονται, που δέν είναι λίγοι, μά άλάκαιρα εκατομμύρια. Έξω από τους μετρημένους πλούσιους, που κι αυτοί κρατούνε τη θέση τους, μοιράζοντας όσα βγαίνουν με τους αγάδες, οι άλλοι, είτε γεωργοί είναι είτε μικροτεχνίτες και μικροέμποροι, φέρονται, ως μεταχειριστώ τη φράση, στο λάδι τους χωρίς να έχουν την παραμικρή έλπίδα πως θ'έρθει κανείς να τους γλυτώση. Κι αν είναι πολίτες Έλληνες πιο χειρότερα. Γιατί αυτοί έξον που είναι ίσα κ' ίσα στα κοινά βάσανα με τους ραγιαδες, αν τύχει και μπλέξουν σε καμμιά υπόθεση, ξεμπλέκουν πολύ δυσκολότερα παρά οι άλλοι, κι αν τύχει και βρεθεί—και πολύ εύκολα βρίσκεται—πρόφαση, φορολογιούνται πιο τσουχτερά. Τη θέση των πολιτών έλλήνων τηνέ δείχνει πολύ καθαρά μιά στατιστική πουχε σήμερα ή «Άκρόπολη». Φυλακισμένοι ραγιαδες 11000, έλληνες 4700. Λογαριάτε τώρα πόσοι είναι οι ραγιαδες και πόσοι Έλληνες πολίτες βρίσκονται στην Τουρκία, για να βρήτε την αναλογία και τη θέση των λεύτερων (!) έλλήνων.

Άς αναφέρω και κάτι άλλο πούχω πρόχειρο. Ξέρω έναν πολίτη Έλληνα που κάποιος δικαιοκτής βακουφιών ήθελε να του ράη καμιά πενηνταριά χιλιάδες γρόσια και που τηλεγράφησε γι αυτό στον ίδιο το Σουλτάνο, πως ο τάδες υπάλληλός του είναι κλέφτης χωρίς να λάβη ούτε από το φιλόλαο (!!!) ούτε απ' άλλοι πουθενά καμιά απάντηση. Ο ίδιος μιάν άλλη φορά είχε δικη με κάποιον τρανό πάλι Τούρκο κ' είχε ζητήσει και τη συντροπή του Έλληνα Γενικού Πρόξενου εκείνης της περιφέρειας. Μά του κύριου Πρόξενου ή δράση όλη στάθηκε να κάνη τ'ά πράσα λάχανα. Άφου μίλησε κ' έκανε κ' έδειξε, στο τέλος ειπε του ανθρώπου μας πως μπορεί να τονε συμβιβάση με τον Τούρκο, γιατί ο Πασάς του τόπου (όπου ήταν οι αντίδικοι) είναι πολύ φίλος του—να τονε συμβιβάση, δηλ. να παρατήση ο Ρωμιός το δικιο του, για να ναι πάλι φίλος του Τούρκου. Και το κηυκήθηκε ο κύριος Πρόξενος πως ο Πασάς ήταν πολύ φίλος του, ξέρετε γιατί; Γιατί, όταν πήγε μιά μέρα στο μέρος αυτό, τον υποδέχτηκε ο Πασάς με παράτες, δηλ. τούβαλε δυο άλογα μπρός και δυο άλογα πίσω. Με τ'άλογα τούτα ίκανοποιήθηκε το ρωμαίικο φιλότιμο και τέλειωσε κ' ή δουλειά του Προξένου μας.

Και τ'ά παραδείγματ' αυτά δέν είναι τίποτα.